

Görüşler

No 2070

ADANA HAKEVİ

1. TEŞRİN 1941

GÖRÜŞLER, Okuyucularının
Bayramlarını Kutlular

SAYI: 38

Görüşler

ADANA HAKEMİ

TARAFINDAN ÇIKARILIR
AYLIK KÜLTÜR DERGİSİ

BİRİNCİTEŞRİN 1941

SAYI: 38

•••••
+ İÇİNDEKİLER +
•••••

Hamlelerimizin Çapı
Pembeye Mektuplar
Çifte Çapa Manileri
Kanun Adamı
Folklor Denemeleri
Ruhun Göz Yaşları
İhtiyar Muallim
Evimizin Faaliyeti

Hediye TANGÜNER
İbrahim Zeki BURDURLU
Kemal Sadık GÖĞCELİ
Remzi AYHAN
Cemal Oğuz ÖCAL
Cavit ERSEN
Vasfi YUMRUKÇALLI
.....

Ş İ İ R L E R

*İbrahim Zeki Burdurlu — S. Gürlev — İbrahim Zeki
Burdurlu — Abdullah Gerçek*

INKILÂBIN YILDÖNÖMÜNDE

Hamlelerimizizin Çapı

Ş u günlerde, cemiyet ilk defa şahit olduğu eşsiz, korkunç fırtınalar içinde bocalamakta.

Y A Z A N

HADIYE TANGÖNER

Fakat biz, koca tarihe sığmıyacak kadar azametli bir inkilâbın evlâdı olan Türk Cümhuriyeti, on sekizinci yaşını aşmış bulunuyor. Biz, dünyanın en genç cümhuriyetçi milletlerindeniz; fakat Türk cümhuriyeti muhakkak ki en yaşlı cümhuriyetlerden birisi olacaktır; Çünkü bu rejim insanlığın kaldığı güne kadar yaşayacak.

Cümhuriyetin bu memlekete neler kazandırdığını tekrar saymak, blânçolar vermekten ne çıkar! Her şey hepimizin göz bebekleri önünde yükselmekte.

Türkiye, bugün, cihanı ilgilendiren en [mühim politika işlerinde isabetli reyine danışılan, yardımına müracaat edilen büyük millet, büyük devlet olmuştur. Güvenilir dostluğu ile, ahitlerine sadakatiyle, kuvvet ve kudretiyle Türkiye, sulhun desteği,

Aradolu suhan beşigi olmuştur.

Şu devlet, bu devlet gibi Türkiye, şu veya bu şefler gibi, Atatürk - İnönü zaferle baş döndürmemiş, onu, iyi kullanarak, bir savaşın sonu değil, bir savaşın başlangıcı yapmışlardır. Fakat, bizim başlangıç olan bu savaşımız bir "sınır içi" savaşıdır! Türk milletinin hudut dışında savaşacak davası yoktur; böyle bir mevzuu asla aramıyacağız. Bugün bütün haşmetiyle ayakta duran Türk ordusu, ülkeler fethetmek için değil, ülkemize el atmak istiycekleri yere vurmak için var olan kuvvettir. Zaferin itimadını, şerefini, kazançlarını harcıyacağımız tek yer inşadır bizim için : ruh inşası, kafa inşası, cemiyet inşası ve ondan sonra her çeşit yapılır.

Bu memleket yardımsız kuruldu. Kismeye borçlu değiliz. Bu inkilâbın alacaklısı halktır; halka yol göstermiş olan başlardır. Halk, cumhuriyet için, her fedakârlığa tereddütsüz katlandı; şefler bu netice uğrunda yanar dağlara korkusuz atıldılar. Görülüyor ki bütün bunları yapan bizdik! Türkün köylüsü, şehirlisi, kadını, kızı, şefleri ve askeri hep böyle düşünüyor. On sekiz milyon kafa taşı içinde düşüncelerin rengi tıpkıdır : En gücü yenmek, en büyüğü, en güzeli, en sağlamı yapmak. On dokuzuncu yıla basan hamlelerimizin çapı budur.

Hadiye TANGÜNER

N A R

Şehveti mevsimden içmekte,
Çiğlerle beslenen dudaklar;
Gölgeyle renklenen uzaklar,
Rüyayı zamanla ölçmekte...

Yaşayış seslerle dolmakta,
Centüba ulaşan yollarda;
Yeşili soyunan dallarda,
Hicret son ânını bulmakta...

İbrahim Zeki BURDURLU

ÇUKUROVADAN :

Pembeye Mektuplar

— I —

Yazan : İbrahim Zeki BURDURLU

Kendi eserini övünebileceğin bir değere getirmen için zaman ve fikirlerin geniş şuur aydınlıklarında olgunlaşması lâzım. Olgunluk... Evet... Bunu, senin için düşündüğüm ve yaşadığım günün akşamı, teni susuzluğunda kuruyan step'i geride bırakmış, Torosların gerçek azametinde gözlerimi yıkamıştım...

Yolculuğu, türkü diyarları görmeği, muhtelif iklimlerin muhtelif bakışlarında soyunmayı ne kadar arzulayordun. Bunları birer hirer yaşamış olmam, seni sürûr içinde bıraksın.. Zira, her yaşanan, bir mazi oluyor. Lâkin üstümüzde bıraktığı tesir özleri, bize insanlık medeniyetinden bir basamak daha kazandırıyor... Kazanışın büyüklüğünü, değer üstünlüğünü tahmin et...

Torosların her tünel geçişte değişen panoramasında başka başka artistlerin, türlü türlü san'atların san'at orijinallerini gördüm... Fakat bunlar hep bir merkezde içtima ediyordu : TABİAT...

Hayret... Her yerin, birbirinden kıyas kabul etmiyen farklarla ayrılmasına hayret... Toroslarda bu dekor değişmelerine şahit oluşum bana iki nevi aşk kazandırdı. Vücudum sıcak hava cereyanının boğuk ağırlığında yanarken, gözlerim Torosların tepelerinde üşüyordu... O ân, dudaklarımda ıslak vücudunu hissediş... Saadet dakikaları... Ve sermesti içinde geçiren saatler...

Cenuplu olmamız bizi, malihülya dolu iklimine içten aşinâ etmişti... Pembe, bu aşinalığın baliğ tezahürlerinde dalga dalga genişleyen isteklerim Seyhanı kucaklamıya kâfi geldi... Ve yol-

calıgan sarhoş, büyük dakikalarında Yahya Kemal "Deniz Türküsü" bulunan nimetlerden... Köyeli dulakların suyu, kelime kelime tekrarlıyor :

Girdiğin aynada, geçmiş gibi diğer küreye,
Sorma bir saniye şüphesizle, sakın : "Yol nereye?,"
Aydaş meş'eri, yükseltti sarhoşluktan,
Yalma korkunç uçurum zannedilen boşluktan!
Duy tabiiyetle biraz sende ilâh olduğunu,
Ruh erer varlığının zevkini duymakla bunu

[Yahya Kemal - Deniz Türküsünden]

ve dilimde manalanan iç konuşuşlarım, vücudumun daldığı âleme, kızıl bir dalga olarak sarsıntılarla gidiyorlar... Seni düşünüyorum... Gül bahçelerinde, unutulmak korkusunu zebanî bir dev sanıp, maziye nankör bir kuş gibi tahayyül eden seni, düşünüyorum... O anlarda Cenuptan bahsedene şairlerin egzotik motiflerini düşünür ve o şiirlerde Afrikanın hülya dolu semalarının, akşamlarının çizebilmiş olmasını, farzederdik... Türk cenubunun unutulmasını ne büyük bir kinle iâve ederdik... Sen her zaman tekrarladığın bendi tekrarlar, cenubu bu billûr taslardan içmek isterdin :

Ve ben, malihülyalı bir cenup şehriyim
Kaldırımlarda her türlü macera yaşar
Her kalp nedameti söyler,
Her ses birbiriyle âşinadır.

[Reşat Cemal - Şehir]

Şimdi bu şiirin cenubundayım... Geçmiş, mukaddes olduğu için severim işte, o geçmişte seni ve senin cenubunu buldum:

İşlenmiş tarhlar... Tabanlara aynı maceraları öğreten kaldırımlar... Sokaklar... Bulanık, derin, iç çeken gözlerle bakan evler... Bir iş, bir emel kaygusu peşinde koşan insanlar... Ve Seyhan, Ceyhan nahirlerinin uslu, munis akışları... Sabah ve akşamların ağır, sıcaklık yüküyle doluları... Gecelerin gebeliği... Yıldızlar...

Usaresine doyamadığım meyvalar soydum... Onlarda bir şiiir sıcaklığı ve hayattan uzaklaştırıcı kudret var...

Istasyon... Adana ileride... Müşterilerle dolan, harekete hazır otobüsler... Geniş meydan... Ağaçların âşına selâmleri... Esmer insanlar hep, tatlı görüşlerin billûrlüğünde yıkanırılar... Asfalt yol ve iki tarafı çevreleyen ağaçların kucakladığı modern binalar...

Vücudun yıkanmış hali... Bu sıcaklığı Adananın havasında buldum...

Yol boyu uzanan mağazalar... Beyazlar giyinmiş kızlar... Gençler.. Çocuklar... Şehrin dışını kavisleyen bağlar, bahçeler... Onlara giden yollarda yalnızlığımı ve rehbersizliğimi hatırlıyamadım. Hissettiğim her yerimde sen vardın ve bana en çok sevdiğim mısraları tekrarlıyordun..

Pembe, olgunluğun zamana bağlı... Zaman gücümüzün yetmediği bir sihirli el... Her şeyi gözümüzün önünden aşırıbiliyor... Hâdis lerde öyle... Onların esiri değilmiz... Ne kadar muzaffer olsak gene öyle...

Intibalarımı, kulu olduğum yerlerin tafsilâtını, kâğıda dökemediğim için, memnunum... Cenubun bir ucunda kalan sen, beni, kimbilir nasıl bir ruhî içinde düşünüyorsun... O düşünce kerwanlarına menzil olabilecek satırlar yazabiliyormuyum acaba?..

Pembe, Ceyhan nehir boyunca uzanan bir kasaba... Uzun... Çok uzun... Buraya banliyö trenlerinin taşıdığı cenuplu insanlarca geldim... Cenup trenlerin, yolculuk havalarının ayrılığı... Koyu mavi boyalı istasyonlardan, açık havalı duraklardan geçiş... Köylerin duraklarında intizarlar... Ve çukurova köylülerinin " Toprağa, şükür ,, diyen gözleri...

Hat boyu kurulan köylerin, az yeşilliği, saz damları örtemiyor.. Onlar adeta, açık kalmış cömert bir avuçta benziyorlar...

Ceyhan... İstasyonda arabalar bekliyor... İnsanlar av peşindelermiş gibi koşuyorlar.. Güneşin, kızgınlığı henüz toprağa geçmemişti... Kasabanın içine yaya gitmeyi tercih ettim... Yaya

gidişlerde, her adımın kazandırdığı görüş, duyuş ne büyüktür...

Istasyonu kasabaya bağlayan yolun beton kaldırımında, sokakların sosyal varlığa lüzumunu, ehemmiyetini kendi kendime münakaşa ettim... Gözlerim etrafı, yeni tedailerle seyrediyordu... Adımlarım beni Ceyhanın en kalabalık yerine getirdi... Bu ıssız yerlerin en kalabalık mahalli buralar olsa gerek, diye, düşündüm...

Kalabalık... Gündüze insan akımı... Kahveler... Oteller... Lokantalar... Ve yüklü tüccar dükkânları...

Kahveleiden birinde soğuk bir şerbet ictim. Sıcak, hükmetmiye başlamıştı... Güneş caddelerin kurşuni ahengine akıyordu...

Ceyhanın uzun caddeleri... Cenubu hissediş... Tam bir şuur halinde canubu yaşıyorum ... Ve

*" Martıların düşürdüğü tohumdan
Filizlendiğine inandığım kasabamız ..*

(Rifat Ilgar : Kasabamız)

bentini idrâk ediyorum...

Her işin, huzur, sükûn ve memnuniyet içinde yapılmasını severim... Bir akşamı ve bir geceyi geçirdiğim Ceyhan otellerinden birinde, bu huzuru buldum... Bacası is tutan lâmbanın sü-kûtu... Hayattan, bu muazzam akıştan haberi yoktu... Kendi âlemini dileyen yanı sıra, fezanın sönük yıldızlarını hatırlatıyordu...

Geceler... yıldızların olan geceler... Ceyhanda geceler, yıldızlara ve aya kalıyor...

Gecenin sükûnu... Uykuya âmade sokakların uyuşukluğu... Pencerelerden sızan ürkek ışıklar... Ve köşe başlarında geceye meydan okuyarak yanan Löks lâmbaları...

Sıcak... Geceyi kuşanan sıcak... Otelin garip misafirlerine bakıyorum : Nerelerden gelip nerelere gidiyorlar... Belki içlerinde sana yakın düşeceklerde vardır.

Uyku... Bir cenup uykusu... Rüyalarımın sahip olamadım. Sıcaktan bunalan vücudun, sabahın müjdesile rahata erdi ve

SENİNLE

İçtik mehtabı dünün hatırasında,
Rüyalara açılan son vadilerle;
Ve dallardan dökülen melodilerle,
Kaldık ruhlarımızın âşinasında...

Meyvamız ötelerin tatlılığından,
Serdi, ilk bakışlara çiçeklerini;
Ve ruhların boşalan peteklerini,
Doldurduk masalların aydınlığından...

İbrahim Zeki BURDURLU

kasaveti götüren gecenin kaçışında uyudum...

Sabah... Kahveler dolmuş... Çay bardaklarının sıcaklığını seven avuçlar... Bir kahvede içtiğim çay ve yediğim simit...

Yabancı oluşun cazibesi... Herkes bana bakıyordu... Küçük muhitler böyledir işte... Yabancı diyen yabancı gözler. Halbuki ben bir cenup aşkıyım...

Vazifem başlıyor Pembe... Tebliğde yazılı köyü sordum... Tren yolu üzerindeymiş... Oraya bugün akşam gideceğim... Bugünü ve köyü gelecek mektabumda anlatırım...

İbrahim Zeki BURDURLU

FOLKLOR :

Çifte Çapa Manileri

— II —

Yozan Ve Derleyen :

Kemal Sadık GÖKÇELİ

(*Geçen Sayıdan Arta Kalan*)

17

Karanfil olacaksın
Sarıp solacaksın
Ben danışım babana
Sen benim olacaksın
Amanada kızlar nennide nenni
Canımda gözüm nennide nenni

18

Karanfilim gök boya
Kökünü koydum suya
Yenile bir yar sevdim
Sarmadım doya doya
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

19

Karanfil destesiyem
Güzeller hastasıyam
Kız memem eğri bitmiş
Ben onun ustasıyam
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

20

Karanfilin beyazı
Hanım etme bu nazı

Saat üçte gelirsem
Alırsın beş beyazı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

21

Kaladan hopladım mı
Fistonu topladın mı
Oğlan der ki gel yatak
Kız der ki Çatladın mı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

22

Kalanın ardı bostan
Şen olsun Arabustan
Arabustan kızları
Ne don giyer ne Fistan
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

23

Kalanın ardındayım
Ben senin derdindeyim
Alem gitti işine
Ben senin peşindeyim
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

24

Kala kalaya bakar
Kaladan kanlar akar
Cahil oğlan büyük kız
Sakallıya kim bakar
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

25

Kalanın başındayım
Yirmi yaşındayım
On iki yaştan beri
Kızların peşindeyim
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

26

Kaladan indim düze
Su bağladım nergize
Yedi yıl hizmet ettim
Bir kömür gözlü kıza
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

27

Kalanın ardı tandır
Yandır Allahım yandır
Dini deyüsün oğlu
Şo kızı bana kandır
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

28

Bir taş atdım alıca
Bir kuş vurdum delice
Yenile bir yar sevdim
Adı datlı Halice
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

29

Armut dalda dal yerde
Bilbil ötmez her yerde
Mevlam bizi ayırmış
Her birimiz bir yerde
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

30

Armudun dalına bak
Yaprağın halına bak
Gelin olan kızların
Gel hece zarına bak
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

31

Armudun dalı deste
Dibine düştüm hasta
Yarım hasta ben hasta
Şerbetim kaldı tasta
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

32

Armut aşılır mı
Gözel karşılanır mı
Gücücekden yar sevdim
Ele bağışlanır mı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

33

Armudun kömesine
El vurdum memesine
Diz be diz otururken
Utandım demesine
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

34

Armut dalda bir sıra
Yarım gitti Mısıra
Koyun olsam yayılsam
Yarimin ardısına
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

35

Armut dalda top durur
Ata biner kopturur
Şo zamana kızları
Söylemeden öptürür
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

36

Armut dalda beşimiz
Dan yerleri ışıtmış
Anası yorgan vermemiş
Ağ memeler üşümüş
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

37

Armudu taşıya'ım
Dibinde kışlayalım
Akşam oldu gün battı
Cümbüşe başlayalım
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

38

Gökte yıldız yüz altmış
Mevlam bizi yaralmış
Ak gerdanın üstüne
Şeker suyu damlatmış
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

39

Kız saçların değer mi
Adın Meryem değilmi
Meryemin Şeftalisi
Derde derman değilmi
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

40

Göğde yıldızı gördüm
Tüyü kırmızı gördüm
Şükür olsun Mevleye
Sevdiğim kızı gördüm
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

41

Gökte yıldız bir yanı
Sevdiğim delikanlı
Gel verelim elele
Yazılalım Osmanlı
Amanada da . . . . .
Canımda . . . . .

42

Kala kalaya karşı
Kalanın ardı çarşı
Bir şeftali yolladım
Dosta düşmana karşı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

43

Sabahın ilk ezanı
Çağır mektup yazanı
Yarabbi sen kavuşturun
Hasret ile gezeni
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

44

Göğde yıldız ellidir
Elliside bellidir.
Şo hovarda kızların
Gözlerinden bellidir.
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

45

Keten göynek Mısıri
Oldum kızlar yesiri
yedi kıza yan çalar
Dul avradın kısıri
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

46

Deveyi düzde gördüm
Sürmeyi gözde gördüm
On iki gelin sevdim
Cilveyi kızda gördüm
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

47

Al Almanın dördünü
Sev güzelin merdini
Alıcıysan kızdın al
Çekme kaltak derdini
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

48

Oğlan adın Mıstık mı
Cebindeki fıstık mı
Koynundaki memeler
Baş altında yastık mı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

49

İncir koydum musluğa
Çocuk düştü kısığa
Ala gözün sevdiğim
Koy başını yastığa
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

50

İncir koydum sepete
Yar oturmuş depede
Yenile bir yar sevdim
Şan olsun memlekete
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

51

Livana vurur ışık
Elinde demir kaşık
Atep etmeyin uşak
Bugün aklım dolaşık
Amada . . . . .
Canımda . . . . .

52

Adana köprü başı
Otur saraya karşı
Gel sarılıp yatalım
Dosta düşmana karşı
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

53

Adana Turuncundan
Mevlem versin gecinden
Getir ver bir şeftali
Yanağının ucundan
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

54

Köprü başı meyhane
Ölüyom yana yana
Ne yanarım ne görürüm
Bana yar olmayana
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

55

Adana dedikleri
Boz ekmek yedikleri
Gittim bakayım deye
Essahmış dedikleri
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

56

Kadifeden yeleğim
Seni sevdim meleğim
Sende beni biraz sev
Rahat etsin yüreğim
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

57

Kadifeden kesem var
Yüreğimde tasam var
İstenmeyik kızların
Hepisinde hissam var
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

58

Kadifeden çuvallar
Berk çağırın duyarlar
Senin esnafların çok
Kıyma gibi kıyarlar
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

59

Kadife yastık yüzü
Mevlem ayırdı bizi
Ben sizi unutmadım
Kör olsun düşman gözü
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

60

Kadife yastığım yok
O dağa bastığım yok
Getir kitap el basam
Senden gayrı dostum yok
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

61

İndim punar başına
Bir kız çıktı karşıma
Ben sevdayı bilmezdim
Sen getirdin başıma
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

62

Karanfil kurutmadım
Yar seni unutmadım
Hatırını çok saydım
Yar seni unutmadım
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

63

Karanfil koydum tasa
Üstüne basa basa
Yenile bir yar sevdim
Azıcık boyu kısa
Amanada . . . . .
Canımda . . . . .

[Daha var]

DENİZ

H. Kılıç'a

Şimdi küçük yelkenlerindedir arzuların,
Nasibimizi emanet ettiğimiz mes'ut şehir.
Ve bana selâm getirir uzaklardan bulutlar
Gurbet yolcularını bekliyen annelerden

Sabahsız gecelerde kimsesizlerin
Hatıraları sendedir ey deniz...
Rüyalarım gibi akşam istediğim yıldızlar
Nisan yağmurlarile yıkamakta akşamlarımı,

Meçhul beldelerden açılan gemiler
Ve bir şafak vakti gözlerimden süzülen arzu
İlik rüzgârlarla saçlarını tarayan denizler,
Selâma dursun sana göklerin çocuğu.

S. GÜRLEV

Tenbel adam, iyi vatandaş değildir.

KANUN ADAMI

NASIL OYNANDI ?....

Yazan : Remzi AYHAN

Vedat Ürfi Bengünün kudretli kaleminden fıskıran bu eser, Sosyal hayatımızın içine kadar sokulan Profesyonel bir fahişenin et ve şehvetinin satmak suretiyle, Psikolojik bakımdan iradesini kaybederek aşkın öldürücü ve içkinin de uyusturucu tesiri altında ezilen bir gencin düşeceği halleri belirtmekle beraber, Pedagojik cihetten de aile, mektep ve meslek terbiyesini sui'istimal eden bir kimsenin kanunlarımızın şiddetli darbeleri ile cemiyetten silineceğini aynı zamanda bir hukuk adamının hiç bir tahrikin tesiri altında kalmadan oğluna dahi aynı muameleyi yapacağını işaret ediyordu. Dekor, ışık tertibatı iyi.. Kostüm zengin.. Makiyaj hislere uygun olarak işlenmiştir. Umumiyetle Jest ve ses tonları birbirine uygundu.. Piyesi *Drije* eden *Rejisör* Fikri Sayar uşak rolünde sahnenin efendisi idi. Bize *Argo* lisanını hissettirerek kendine has Jest ve Mizansenleri ile çok güzel oynadı.. Hilkatten *Artikülasyonu* bozuk olmasına rağmen *Fonem* parçaları ağızından dürüst ve pürüzsüz bir şekilde dökülüyordu...

Ser komiseri canlandıran Recep Tek'eş esasen yıllardan beri sahne talimleri yaptığından her temsilde olduğu gibi bu tecrübeli amatör sahne san'atkârı cidden şayanı iftihadı...

Katil İhsanı oynayan Mithat Canver, ilk defa oldukça mühim bir rolle sahneye adım atışı ile ümidin fevkinde kabiliyet göstermiştir.. Tabiiğin hudutları dışına çıkmadan haleti ruhiyesinin bozukluğunu çehresindeki *Mimiklerle* belirtti.. Sesin renk ve ton dalgaları sahnede *Akostik* tertibatı olmamasına rağmen iyi tanzim edilmişti... Kendisine bu metot dahilinde çalışmasını tavsiye ederim... Köylü rolünde - Veli - bir defa daha bize kıymetini gösterdi.

M. Umumiye gelince : Bir çok *Memonetleri* iyi idi.. Fakat., *Consantration* ve *Fonetik Teorisi* bakımından B. Uluata Klâsik eserlerin maskesine büründüğü için yerli ve milli hisleri-

Kanun Adamını oynayan temsil kolumuzdan bir gurup mizin haricinde bir takım kalıplanmış tonlar çıkardı, bununlada *Fonemlerin* bazı *Vokalleri* *Contraktion'a* uğrayarak kerih bir hal aldı.. Janrı *Kompozisyon* rollerine daha iyi giden bu gence ihtirasa kapılmıyarak kendinden küçük rolleri başarmasını tavsiye ederken şunu da itiraf ederim ki, rolünü seviyesinden üstün bir şekilde başardı...

Diğer sekreter, mübaşir, Jandarma gibi *Figüristler* de muvaffak oldular... Halkevi Temsil komitesini ve bilhassa sahne işleri ile çok uğraşan arkadaşları candan tebrik ederim...

Remzi AYHAN

Folklor Denemeleri :

BİRİNCİ BÖLÜM

— 7 —

Derliyen ve Yazan :

Cemal Oğuz ÖCAL

— E —

971	Elinden kör eşek yem yemez.	983	Erkeğim it olsun, getirdiği et olsun.
972	El elden üstündür.	984	Erkeği olmayanın evi güneş almaz.
973	El elden üstündür, arşa varıncaya kadar.	985	E kek kuş havayı havayı, dişi kuş yapar yuvayı.
974	Erenler, hazıra duacı.	986	Erkeğin kusuru, kadın yanında söylenmez.
975	Ekmek elden, su gölden.	987	Erkek yel, kadın göl.
976	Ekmek müdürün, su hıdını; yeyin, yeyin kudurun.	988	Et, tırnaktan ayrılmaz.
977	Ekmeğim kan ile yağruldu.	989	Etin kanlısı, yiğidin canlısı.
978	Ekmeğini it yer, yakasını bit yer.	990	Et, kemiksiz olmaz.
979	Ecel geldi cihana, baş ağrısı bahane.	991	Et ile deri, yeme ile diri.
980	Ecelden başka her şeyin çaresi bulunur.	992	El işler, kol öğrenür.
981	Erkek getirmeyi bilir, kadın yetirmeyi bilir.	993	Eyi at yemini arttırır, kötüsü olancasını yitirir.
982	Erkeğin kârı içeri, kendisi dışarı.	994	Et bir eyilik at denize, balık bilmezse, Hâlik bilir.
		995	Eski dost, düşman ol-

- 996 Eski düşman, dost olmaz.
- 997 Eskiye beğenmiyen, yeniyi bulamaz.
- 998 Eken biçer, konan göçer.
- 999 Eskiye itibar olsa, bit pazarına Nur yağardı.
- 1000 Eski çamlar bardak oldu.
- 1001 Eski defterleri karıştırma.
- 1002 Esen rüzgârdan hile sezer.
- 1003 Eser, yağar; yolcu yolunda gerek.
- 1004 Erenlerin sağı, solu olmaz.
- 1005 Elime ayağıma dokunma, güreşelim.
- 1006 Ev deliği, dev deliği.
- 1007 Elin elden nesi kalır, ağla gözüm, yan çiğirim.
- 1008 Erzurum irakso, meydanın yakın.
- 1009 Erken kalkan yol alır, erken evlenen döl alır.
- 1010 Ettin bir hayır, çek te budundan ayır.
- 1011 Etliye, sütlüye karışma.
- 1012 Et giren yere dert girmez.
- 1013 Er olan, ekmeğini taştan çıkarır.
- 1014 Eri olmayanın, yeri olmaz.
- 1015 Er ekmeği, meydan ekmeği.
- 1016 Erimi alan, canımı alsın.
- 1017 Erine göre bağla başını, tencerene göre kaynat aşını.
- 1018 Evi sūs gösterir, orospuyu düzgün gösterir.
- 1019 Er olan, sözünde durur.
- 1020 Evvelâ can, sonra cânan.
- 1021 El arı, düşman gayreti.
- 1022 Eşek dağda ölür, kokusu eve gelir.
- 1023 Eşek hoşaftan ne anlar, suyunu içer, tanesini bırakır.
- 1024 Eşek at olmaz, ciğer et olmaz.
- 1025 Eşeğin canı yanınca, attan yüğrük olur.
- 1026 Eşeğin canı yanınca, atı koyup geçer.
- 1027 Eşek, sıpasıyla oynar (Cilveleşir)
- 1028 Eşek ölür, semeri kalır; insan ölür, eseri kalır.
- 1029 Eşeği sattık, belâya çattık.
- 1030 Eşeği sattım, çu deme sinden kurtuldum.
- 1031 Eğere de uyar, semere de.
- 1032 Elti eltiden kaçar, görümceler bayrak açar.
- 1033 Etne kulum, bulursun zulum.
- 1034 Eli tesbihte, gözü terslikte.
- 1035 Elden aldım ele verdim, kel başımı sele verdim.
- 1036 El beresi çıkar da, dil beresi çıkmaz.

- 1037 Eyi söz yerden mal çıkarı, kötü söz dinden imandan çıkarır.
- 1037 Eyi söz yılanı deligin-den çıkarır.
- 1039 Eski kurt yolunu şaşır-maz.
- 1040 Eski hamam, eski tas.
- 1041 Elin sözü, dışarıda kalır.
- 1042 Erkeğin kılısı Ali'den, kadının kılısı ayıdan.
- 1043 Eşek, hoşaftan ne anlar.
- 1044 Evdeki pazar, çarşıya uymaz.
- 1045 Evdeki hesap, çarşıda denk gelmez.
- 1046 Ettiginden korkma, et-mediginden kork.
- 1047 Eden bulsun, yatan in-lesin.
- 1048 Emanete, hiyanetlik ol-maz.
- 1049 Ev alma, komşu al.
- 1050 Eşek gibi inat etme.
- 1051 Eşeği zarlatan, maka-mıdır.
- 1052 Eşeği süren, osuruğuna katlanır.
- 1053 Eşeklik etme.
- 1054 Eş gemisi yürümüş te, elti gemisi yürümemiş.
- 1055 Ekmeden biçilmez.
- 1056 Eğri otur, doğruz konuş.
- 1057 Et eyeligi, bul kemligi.
- 1058 Etme bulursun, inleme ölürsün.
- 1059 Eden bulur, inliyen ölür.
- 1060 Even kız, ere gitmez.
- 1061 Even kız ere gitmez,
- gitse de gittiği yerde rahat etmez.
- 1062 Enişte, kalsın inişte, yokuşta.
- 1063 Enişte gölgesi, keven gölgesi.
- 1064 Elçiye zeval yoktur.
- 1065 Elin ağzı torba değil ki, büzesin.
- 1066 Elin ağzı uçkurum de-ğil ki, çekipte büze-yim.
- 1067 Elde bulunan, beyde bulunmaz.
- 1068 El, elin aynasıdır.
- 1069 El elile yılan tut.
- 1070 El elile yılan tut, onu da yalan tut.
- 1071 El oğluna güven olmaz.
- 1072 El kızına inanılmaz.
- 1073 Eyi gün dostu.
- 1074 Emmim, dayım; hep-sinden aldım payım.
- 1075 Eyi dost, kara günde belli olur.
- 1076 El oğlu hilebazdır kimse bilmez fendini, bulursa eşini vurur kendi ken-dini.
- 1077 Elden gelen, ele gider.
- 1078 Elden gelen öğün ol-maz, o da vaktinde bu-lunmaz.
- 1079 El ağzına bakan, avra-dını tez boşar.
- 1080 Elin gülü, ele kokmaz.
- 1081 El atına binen, tez iner.
- 1082 El adamı dereye sulu götürür de susuz getirir.

- 1083 El ile gelen, düğün bayram.
- 1084 El ile gelen kara gün, düğün bayram.
- 1085 El için yanma nara, yak çubuğun keyfin
- 1086 El elin eşeğini, türkü çağırarak arar.
- 1087 El için ağlayan gözünden olur.
- 1088 El sırtında gömlek eskimez.
- 1089 El eli yur, el de döner yüzü yur.
- 1090 Elin vergisi, canın sevgisi.
- 1091 Ehli keyfe keyf verir kahvenin kaynaması, merkebi yoldan çıkarır sıpanın oynaması.
- 1092 İyi adam sözünün üstüne gelir.
- 1093 Elmayı soy da ye, Armudu say da ye.
- 1094 Etlı idin hani derin, güzel idin hani yerin.
- 1095 El etsem ellisi gelir, tel etsem tellisi gelir.
- 1096 Elimi sallasam ellisi gelir, kolumu sallasam tellisi gelir.
- 1097 Et, ekmeğ üzerinde yarar.
- 1098 El ayranı, ciğeri sogutmaz.
- 1099 Eti kanıyla, ciğeri canıyla.
- 1000 Emek olmazsa, yemek olmaz.
- 1101 Et tırnak, çatılı parmak.
- 1102 Erindiğinden, erine dayı der.
- 1103 Elinki koyun kapağı kapanır da, bizimki Keçi kuyruğu sırtır.
- 1104 Erken oğlanın, avrat boşaması kolaydır.
- 1105 Eli boş, gönlü hoş.
- 1106 Ekmeğini taştan çıkarır.
- 1107 Eceli gelen köpek, câmi dıvarına siyer.
- 1108 El oğluna yaranılmaz.
- 1109 El oğlu, yumurtaya kulp takar.
- 1110 Er getire, Hak yetire.
- 1111 El için kuyu kazan, en evvel kendi düşer.
- 1112 El eli bilir, eşek yolu bilir.
- 1113 Er doğruya, Hak doğruya.
- 1114 Ersiz avrat, yularsız at.
- 1115 Erken gözüyle kız alma, gece gözüyle bez alma.
- 1116 Erinden gülen kadının zülüfleri tanbura çalar.
- 1117 Erinenin oğlu, kızı olmaz.
- 1118 Ev alma, komşu al.
- 1119 Erineni, er almaz.
- 1120 Eşini ağlatan, gülmemiş.
- 1121 Emanet eşeğin kuskunu, yokuşta kırılır.
- 1122 Eştiği kuyuya, kendi kendi düştü.
- 1123 Ekinin olmuşunu dererler.
- 1124 Esmeyince, kıpırdamaz.
- 1125 Elin iyisinde, kötüsünde değil.

- 1126 Eşek eşiği ödünç kaşır.
 1127 El, elin eğlencesi,
 1128 Elin ölüsü, ele düğün gelir.
 1129 Elin delisine bakma, evin delisine bak.
 1130 Ele giden, yele gider.
 1131 Erkek vefakâr, kadın cefakâr olmalı.
 1132 El el ile, değirmen yol ile.
 1133 Erkek koyun, kasap dükkânında yakıştır.
 1134 Elin kazanıyla aş kaynamaz.
 1135 El yahşi biz yaman, el buğduy biz saman.
 1136 Ekersen bağ, ekmezsen dağ.
 1137 Erken kalkan, er eken aldanmaz.
 1138 Erken kalkan yol alır,

- erken evlenen döl alır,
 1139 Ekmesi de pişmesi de, yemesi de su iledir.
 1140 Eşek çamura çökerse, yol gösteren çok olur.
 1141 El işler, aykıt öğünür. Elin attığı taş, irak gider. Eğer ata yük olmaz.
 1142 Elin tavuğu ele kaz görünür, elin fındığı ele koz görünür.
 1143 Eşeğe altın palan vursan yine eşek, yine eşek.
 1144 Eşkin at, yemini arttırır.
 1145 Elin kâşanesinden, bizim viranemiz iyidir.
 1146 Elin arı, dağın karı.
 1147 Elin ayıbını sana söylüyen, senin ayıbını da ele söyler,

İnönü, Türk birliğinin ta kendisidir.

ÇOBAN'DAN AYŞE'YE

Yeşeren yamaçlardan yayılırken koyunlar
Sabahın seherinde kavalını çal çoban
Meleşip oynaşınca kuzularla koyunlar
Otağında bir gece bana konuk kal çoban

Çağlayan su başında kuzuların melerken
Meleşen kuzuların koyunları emerken
Tan yerinin ışığı karanlığı delerken
Kavalını çalarak hülyalara dal çoban

Çam dibinde pınarlar fışkırarak akarken
Tan yıldızı oynaşan kuzulara bakarken
Kavalın yanık sesi yttrekleri yakarken
Sana bağlı Ayşeyi sevdalara sal çoban

Çoban senin meleyen kuzuların sevilmiş
Sürülere yol veren çamlı beller eğilmiş
İnce beli sarmağa Mevlam sana kol vermiş
At boyunca kolunu kucağına al çoban

Abdullah GERÇEK

Büyük millet, Büyük insan yetiştirendir.

Ruhun Göz Yaşları

Yazan : Cavlt ERSEN

Ezeli ruh : geceli bir nema ile uzaklarda dolaşan istifhamlı sırlarıyla saralı bir hasta gibi...

Fani insan : Elmastan anahtarıyla bir müphem kapının alevli diyarlarında dolaşıyordu...

Düşünceli yollar : geceli semaya yaklaşan tecessüs ve irade dolu bir ruhun arzularına kanatlarını açtı..

Zincirli çiçekler misketler saçtı...

Koklaştılar... Barıştılar...

Mes'ut bir sermedi ile geceli semanın menekşeli yollarında hatıralarına kavuşan misafir, bir sonbahar sabahının teselli olusunu ak saçlarının, keskin bakışlarının dermansız telleriyle terennüm eder...

Neşeli sevinçten ölüm bile onun için korkunç bir tasavvur değildir...

Çünkü;

Intizarı bitmiş, dilekleri tükenmeğe başlamıştır...

Yalnız o,

Hayata veda edeceği günün duygulu düşünceleriyle sevdaya ebedi mesudiyetin zincirli anahtarını yadigâr ettiği için tatlı tatlı güler...

Yakın manzaralar şahidim olsun; işte biz birbirimizle böyle buluştuk...

Cavlt ERSEN

IHTİYAR MUALLİM

Yazan :
K. Kostantinof

Çeviren :
Vasfi YUMRUKÇALLI

Vera, kasaba bahçesinin köşesinde, eski muallimi gördü ve bağırdı :

— Bay Dobref !

Ihtiyar muallim, durdu ve ağzındaki Pipoyu eline alarak Vera'ya doğru baktı ve seslendi :

— A, a ! bakınız, hem sahiden Vera ! Tehditle gülümseyerek :

— Geldiğinizi işitmiştim; şimdiye kadar beni ziyaret etmemeniz.

— Yarna gideceğim, Bay Dobref. Allaha çok şükrediyorum sizinle karşılaştığıma. Sizi o kadar çok görmek istiyordum ki !...

— Madam ki öyle haydi eve.

Bu konuşkan ihtiyarın sesinde bir canlılık vardı; Vera'da onunla yürüdü. Mañjalı caddeden geçtiler ve geniş bir hallıya girdiler. Bütün hallı ağaçlarile çevrilmişti. Ağaçların sık dalları arasından iki katlı ahşap bir bina gözüküyordu.

İki pamuk rengindeki kedi ihtiyarı karşıladı. O onları uzaktan daha gösterdik ve sevinçle bağırdı :

— Vera'cığım, İşte benim ailem; görüyorsunuz nasıl beni bekliyorlar. Ey, şimdi. Kedilere doğru döndü :

— Acele etmeyiniz.

Ve gazete ile sarılı bir şey karıştırmaya başladı. Bir parça et çıkardı ve onu iki musavi kısma ayırarak kedilere verdi. Dobref Armut ağacının altındaki kanepeye Vera'yı davet etti. Kendisi de içeri girdi ve kayısı ile dolu bir tabak getirdi. Sonra, üç ayaklı sandalyayı alarak Vera'nın karşısında oturdu.

— Söyle şimdi ?

Piposunu doldururken tutturdu.

— Ne yapıyorsun, yine nereye gideceksin, yabancı memleketlerden bıkmadın mı, doğduğun kasabayı bu kadar mı seviyorsun ?

— Değil mi biliyorsun okuyorum. Vera cevap verdi.

— Burası şimdi bana yüz defa daha iyidir, amma nasıl kalabilirim ? Ey, siz bana daha iyi bir şey söyleyiniz, malûmunuz ya ! sizi dinlemeyi ne kadar severim....

— Vera'cığım bilirim, nasıl bilmeyeceğim !... Değil mi bende seni onun için severim?.. Kaysı al, bak bakalım avrupa'da böyle kaysı yedin mi? çileğe kokuyorlar. Hemde bunları yalnız başıma yetiştirdim.

İhtiyar piposile behçeyi işaret ederek ilâve etti :

— İşte burada bunun için yaşıyorum....

İhtiyar düşünce ile sözüne devam etti :

— Bu yaşayış tarzından memnunum... Tekaütten aldığım para ekmek ve tülünüme yetiştir. Ağaç ekiyorum, onları buduyorum, büyüyorlar, hastalanıyorlar ben onları ilâçlıyorum ve böylece elimden geldiği kadar onlara bakıyorum, Onlar seneden seneye daha çok meyve verirler, ben de bahtiyar oluyorum. Akşamları bahçede oturuyorum ve yıldızları seyrederek kalbim ferahlanıyor !...

Sokak kapısı açıldı yalın ayak bir çocuk içeri girdi. O bir tabak içerisinde büyük büyük Erikler getiriyordu.

— Simeon amca. diye hitap etti.

— Babam sana bu Erikleri senin senin ektiğin ağaçlardan gönderdi.

— Büyük olasin, benim çocuğum. İhtiyar muallim gülererek söyledi.

Sağ ol benden daha fazla yaşayıp onları sen topla. Babanada söyle, ilkbaharda ona kanarya elması ekeceğim; ayva kadar büyük, limon gibi sarı...

Çocuk çıktı. İhtiyar muallim tabaktaki Eriklere baktı ve söyledi :

— Vera'cığım, buradaki hayatımın en sevinçli anları şimdiki anım gibidir. Zamanlardan sonra bütün bahçelerde büyük ve güzel meyveler yetişecek. Ve bugünün çocukları daima hatırlayacaklar : Muallim Simeon'nun mahsullerinden... Eh en sonunda hatırlamasalar da ağaçlar, bahar açacak, yemiş verecek değil mi ? Düşününüz ilkbaharda bütün kasaba bahçeleri bu ağaçların

çiçeklerle süslenecek. Bilseniz ne güzel olacaktır.

O, ayağa kalkarak sustu.

Vera, ihtiyar muallimin beyaz saçlarına, uzun zaman sırtında eskimiş elbisesine baktı ve onu karlı kış gecelerinde yalnız başına nasıl yaşadığını mehtametle düşünerek sordu :

— Siz böyle hep yalnız mı yaşıyorsunuz?

— Nasıl yalnız!.. Hayret ederek. Bu ev bana babamdan kalmıştır. Burada doğdum. Burada benim bütün sevdiklerim göçtüler. Duvarlar daha onları sesleriyle sulanıktır. Ey orada! Bahçeyi gösterdi. Orada ise benim evlâtlarım yatıyor.

İhtiyar muallim yeniden iskemlesine oturdu. İki pamuk kedisi kucığına çıktı; o da onları yumuşak tüylerinden tatl tatlı okşadı ve yine konuştu :

Vera eski muallimini gülerek dinliyordu; akşam anlamadan olmuştu. O zaman gitmek için kalktı. İhtiyar muallim onu kapıya kadar götürdü.

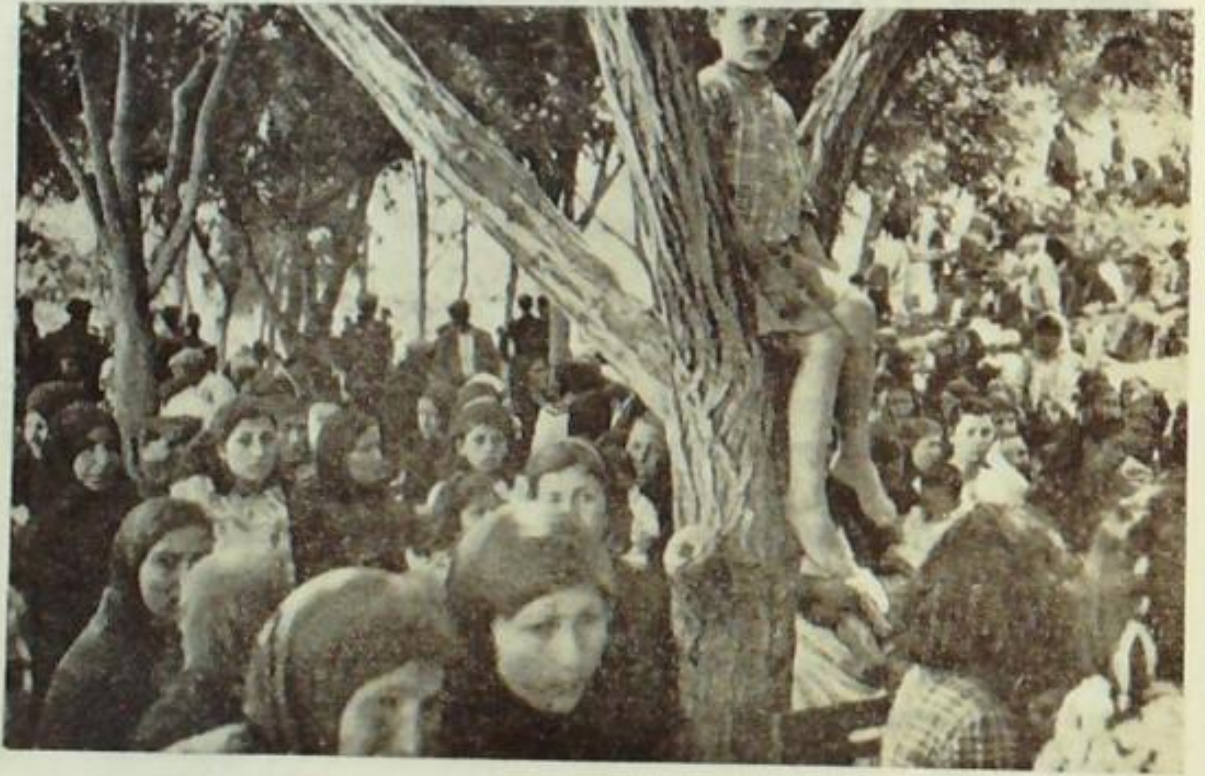
— Allaha ısmarladık Bay Dobref !....

— Güle güle Vera'cığım, hafif yolculuk temenni ederim. Ne güzel oldu görüşüp konuştuğumuz !....

Vera manialı caddeyi döndüğü zaman, ihtiyar muallim kapısını kapadı ve ağaçların sık dallarile sarılmış olan evine doğru yollandı.....

Vasfi YUMRUKÇALLI

Türkün zaferi, insanlığın zaferi

Halkevilerimiz halk arasında

Evimizin Müzik kolu gençleri bir konser verirken

Evimizin gençleri İstiklâl temsili esnasında

Evimizin bir aylık faaliyeti

21/9/941 Bisiklet koşusu yapıldı. 1. ciden 3. cüye kadar Kazananlara mükâfatlar verildi.

23/9/941 : Dil, Edebiyat komitesi reisi Bay Naci Ecer tarafından Çocuk Terbiyesi mevzulu bir konferans verildi. 250 kişi dinledi.

26/9/941 : Dil bayramı zengin bir programla gündüz ve gece törenleriyle kutlandı.

5/10/941 : Halkevlerinin 10 uncu yıldönümü münasebetiyle parti namına Halkevleri hakkında bir eser yazacak olan Profesör İsmail Hakkı Baltacıoğlu bugün evimize geldi. Temsil ve müzik faaliyeti hakkında tetkikatta bulundu. 6 ve 7 / 10 / 941 gecelerinde salonumuzu dolduran büyük bir kalabalık huzurunda iki konferans verdi.

11/10/941 : Çaylı aile toplantısı yapıldı; toplantı saat 17,30 dan 21 re kadar devam etti.

Temsil komitemiz Cumhuriyet bayramında temsil edilmek üzere (Bir Doktorun Ödevi) adlı piyesin provalarına başlamıştır.

İdare heyeti beş toplantı yaptı. İlk ve orta okullardaki yoksul talebelerin kitap ihtiyaçları için 600 lira sarfa karar verdi.

Yeni Neşriyat :

Ü L K Ü

“ Ülkü „ 17 inci cildine yepyeni bir şekilde, daha nefis bir baskı ve daha olgun kalemlerden müteşekkil bir kadro ile başlamıştır.

Halkevleri dergisi olan bu eserin bugünkü halinde daha geniş, daha zengin bulacaksınız. “ Ülkü „ son şekliyle tam bir millî kültür dergisi olmuştur. Ülküyü muhakkak okuyunuz.

Ç I Ğ

İlk sayısının ön sözünde Ziya paşanın :

*Ayinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz,
Şahsın görünür rütbei akli eserinde*

meşhur beytiyle şehrimizde intişare başlayan bu mecmua edebî ve ciddî çehresile bize pek çok şey vadetmektedir. Tanınmış birçok değerli imzaları sinesine çeken “ Ç I Ğ „ a uzun ömürler dilerken “Çığ„ cılara da güzel başarılar diler, okuyucularımıza “ Çığ „ ı tavsiye ederiz.

Yayın Direktörü	:	ARİF NİHAD ASYA
Yazı İşleri Direktörü	:	RASİM GÖKNEL
Bastıldığı Yer	:	TÜRK SÖZÜ Bs.

Türk genci ! Atatürk, Cümhuriyeti sana emanet ettiler.

HALKEVLERİ DERGİLERİ

Halkevinin Adı	Derginin Adı	Kaç Günde Çıktığı
Afyon	Taşpınar	Ayda bir
Amasya	Yeşilirmak	" "
Antalya	Türkakdeniz	İki ayda bir
Artvin	Çoruh	Ayda bir
Bafra	Altınyaprak	" "
Balıkesir	Kaynak	" "
Bursa	Uludağ	Üç ayda bir
Burdur	Burdur	Ayda Bir
Çorum	Çorumlu	" "
Denizli	İnanç	" "
Diyarbakır	Karacadağ	Ayda Bir
Edirne	Edirne	" "
Elazığ	Altan	" "
Eminönü	Yeni Türk	" "
"	Halk Bilgisi	" "
Erzurum	Atayolu	İki ayda bir
Eskişehir	Porsuk	Ayda Bir
Gaziantep	Başpınar	" "
Gireson	Aksu	" "
Isparta	Ün	15 Günde Bir
İzmir	Fikirler	Ayda Bir
Kayseri	Erciyeş	" "
Kars	Doğuş	" "
Konya	Konya	" "
Manisa	Gediz	" "
Mersin	İçel	" "
Merzifon	Taşpınar	" "
Milâs	Yeni Milâs	" "
Muğla	Muğla	" "
Niğde	Akpınar	" "
Niksar	Ülker	" "
Trabzon	İnan	" "
Samsun	19 Mayıs	" "
Sinop	Dıranas	" "
Sivas	15 Eylül	" "
Urla	Ocak	" "
Yozgat	Bozok	" "
Zonguldak	Kara Elmas	15 Günde Bir Üç ayda bir

— Bu Dergileri Okuyunuz! —